

Mirsad Hadžikadić:

Da, to je bio interesantan program o ulozi političkih savjetnika. Imali su tri gosta: političkog analitičara iz Hrvatske, univerzitetsku profesoricu iz Crne Gore, i mene. Moja uloga tu je bila da im pojasnim te prakse u Sjedinjenim Američkim Državama, a oni su onda poredili Hrvatsku, Bosnu i Hercegovinu i Crnu Goru sa Sjedinjenim Državama. Zaista je interesantno kako se oni razlikuju, koju vrstu ljudi traže za davanje savjeta. U ovim regijama to je uglavnom nagrada nekome za podršku, ili za nekog od prijatelja ili porodice kome je trebalo mjesto na kojem će primati platu od države umjesto da radi u privatnom preduzeću. Ponekad ćete naići na osobu koja stvarno posjeduje i znanje. S druge strane, u Sjedinjenim Državama ljudi zaista traže osobe koje su u stanju dati dobre savjete. Zatim sam ponudio informacije o Trumpovoj administraciji iz 2017. godine, a oni su upravo izdali novu listu platnih skala na pozicijama za razne savjetnike u Bijeloj kući. Bilo je zaista informativno i interesantno koliko ljudi zarađuju, od 42.000 do 190.000 dolara godišnje, zavisno od pozicije i od broja takvih savjetnika. Mislim da je bilo oko 4.000 uposlenih u savjetodavnom odjelu Bijele kuće, koji direktno savjetuju predsjednika Trumpa po pitanju raznih odgovornosti koje on ima. Dakle, bilo je fino i bio je to dobar razgovor od nekih pola sata. Mislim da je dobro prošao i da je dobro prihvaćen. Dobra stvar je da je bilo i nekoliko repriza, a imao sam i gostovanje na Alfa televiziji, koje sam vjerovatno spominjao prošli put, i koje je trajalo oko sat vremena. To je bilo o meni kao osobi i političkoj ulozi koju sam sada preuzeo. Ljudi pričaju da je to vjerovatno bilo moje najbolje gostovanje na televiziji u posljednje dvije godine, a možda je to bilo upravo zato što nije bilo čisto politički usmjereno, nego je sadržavalo i život, karijeru, rad na univerzitetu, naučni rad, porodicu, i tako dalje.

Od tada imamo dosta organizacijskih projektnih inicijativa. Imao sam još jedan prijenos uživo na Facebooku u nedjelju, sa direktnim razgovorom sa ljudima, i tu je posjećenost bila dobra. Tu sam takođe predstavio neke članove Platforme za progres jer ljudi žele da znaju ko su ostali članovi koji rade sa mnom na izgradnji Platforme i žele da ih upoznaju, pa sam imao i taj razgovor.

Juče sam išao u Mostar, gdje ima kompanija koja se zove Nsoft koja je proizvela softver koji omogućava kladionicama da posluju. U pitanju je klađenje koje vrste, zakonito klađenje, Live Las Vegas, opklade na bilo šta u svijetu. Oni su najveća kompanija ove vrste, imaju oko 250 programera, i najbolja stvar je to što sve nacionalnosti i ljudi svih vjeroispovijesti tu rade rame

uz rame bez ikakvih problema. U istom tom kompleksu je još jedna kompanija, inkubator novih ideja sa jako interesantnom postavom, pa smo posjetili i njih. Tu je i jedna Srpkinja iz Banjaluke koja je došla u Mostar, na zapadnu stranu Mostara gdje su Hrvati odnosno katolici, i ona je direktorica koja upravlja time, a tu su muslimani, katolici, Jevreji i pravoslavci koji rade rame uz rame. Gospođa ima 29 godina i upravlja objema organizacijama. Razgovarali smo o ovom sektoru i njegovoj budućnosti, načinima poboljšanja stanja. Jer, ona to živi. Oni to žive. Bilo je zaista vrlo interesantno.

Vratili smo se i mjesec ramazan završava početkom naredne sedmice tako da možemo nastaviti sa organizovanjem naših velikih sastanaka. Dan nakon što sam se vratio imali smo jedan veliki sastanak o kulturi naše organizacije, i smatram da je veoma važno da ponavljamo o tome ko smo mi, kakvu kulturu želimo da uvedemo, tako da se ljudi udalje od starog načina rada i približe se ovoj novoj vjeri da ljudi oko nas mogu učiniti dobro, i da nam oni trebaju kako bismo uspjeli. Takođe se pripremamo za godišnju konferenciju na Bosansko-Hercegovačko-Američkoj Akademiji Nauka i Umjetnosti koja se održava ovdje u Sarajevu tokom treće sedmice juna. To će biti interesantno. Čeka nas krcat raspored od sljedeće sedmice pa nadalje.

Clark Curtis:

Takođe sam htio pitati o tvom gostovanju na Al Jazeera televiziji, i o značaju ovih gostovanja, čak i ako ne dobiješ priliku da govoriš o Pokretu *per se*, ali to je tvoje dodatno eksponiranje, i mora da je korisno za ono što radiš.

Mirsad Hadžikadić:

Da, Al Jazeera se zapravo okrenula. Oni me nisu uopšte zvali za vrijeme kampanje. Moglo bi biti da je njihova odluka bila da se ne miješaju u politiku ni na koji način, ali zaista su me izbjegavali. A sada, tokom posljednja dva mjeseca, ovo je već moje treće gostovanje na Al Jazeera Balkans televiziji, sva tri puta sam bio jedan od tri gosta i uvijek je bilo na neku drugu temu. Nekad je to o društvu, nekad o nauci u društvu. Pozivaju me kao stručnjaka a ne kao političara, i to mi se sviđa. Imam ove brojne uloge koje vrlo mali broj političara dobiju priliku

odigrati. Takođe me često pozivaju na univerzitete da predajem o informacijskoj tehnologiji, mašinskom učenju, umjetnoj inteligenciji, kompleksnim sistemima. Ponekad me pozivaju da govorim o mladima i razvoju karijere, a ponekad o budućnosti Bosne i Hercegovine, ne iz perspektive političara nego nekoga ko je imao priliku da živi u inostranstvu i ko ima karijeru iz oblasti informacijskih tehnologija. Ponekad me pozovu na konferencije kao glavnog govornika na neku od tema moderne tehnologije. Interesantno je vidjeti to mnoštvo perspektiva zbog kojih me ljudi pozivaju. Mladi ljudi naročito vole naše razgovore o tehnologiji i o budućnosti mladih ljudi i njihovim karijerama. Kad su u pitanju okupljanja skupština inicijalnih članova u raznim opštinama, to je sasvim druga priča. Oni žele da čuju nešto nadahnjujuće, da ima nade i da ima put ka budućnosti. Dakle, ja i gostovanje na Al Jazeera televiziji posmatram u tom kontekstu – kao nešto što mali broj ostalih političara mogu uraditi, i u tom smislu zaista pozitivno doprinosi mom imidžu ovdje.

Clark Curtis:

Ispravi me ako griješim, ali čini se da se u posljednja dva-tri mjeseca stvara više prilika u medijima za tebe i za zemlju, pa čak i neki od medija kojima upravljaju nacionalisti ti se obraćaju barem malo. Je li ti imaš isti osjećaj?

Mirsad Hadžikadić:

Da, mislim da je situacija malo bolja po pitanju medija. Imam više prilika. To naravno nije kampanja, pa se i oni osjećaju malo sigurnije da mi daju nešto medijskog prostora. Vidjet ćemo kakva će situacija biti po pitanju lokalnih izbora naredne godine. Tad će biti više pritiska da se govori o nama, jednostavno zato što će nas biti više, što ćemo imati kandidate u mnogim opštinama koji će se kandidovati za gradonačelnike ili vijećnike, pa mislim da će biti bolje. Na kraju se uvijek radi o funkciji novca, pa čak i na, ne baš sva mjesta koja kontrolišu nacionalisti, ali na neka od njih možete dospjeti ako imate novca čak i ako ste protiv ideologije njihovih šefova. Pa, vidjet ćemo.

Clark Curtis:

Ne mogu da vjerujem da je prošla već godina, ali kad je ovo tek počelo, bio si relativno nepoznat i bilo je lako ignorisati te. Ali, kao što kažeš, kako sve postaje bolje ustanovljeno i kako širina Pokreta postaje snažnija, bit će preočito ako neko ne govori nešto o tebi.

Mirsad Hadžikadić:

To je tačno, i teže je ignorisati našu godinu dana, i ja vidim sve više i više ljudi koji posuđuju naše ideje, što je sjajno. Nedavno su neki ljudi iz Ljevice napustili postojeće stranke i oni žele da kreiraju pokret. Upotrijebili su termine „pokret“ i „platforma“, što je naša terminologija i govorili su o vrijednostima koje mi promoviramo već od prvog dana. Dakle, bit će nas teže ignorisati. Nekad će oni uključiti naše ideje, a nekad će nas jednostavno napadati. Nekad će pokušati da nas ne pozovu, ali teško je reći da mi nismo tu ako ljudi misle da mi treba da budemo tu, i mislim da dolazimo u sve bolju i bolju poziciju po pitanju političke budućnosti u ovoj zemlji.

Clark Curtis:

Sa aspekta društvenih medija, znam da je to tvoja platforma ovdje već dugo vremena, upravo zbog blokade medija. Čini se da se sad stvari pokreću. Je li to možda bila neka krivulja učenja, da ljudi razumiju ili naviknu se na činjenicu da ako žele da čuju tvoju poruku, onda je to najbolji način da se to uradi? Možda oni shvataju da, ako žele da znaju o ovome, onda su društveni mediji način da se to učini.

Mirsad Hadžikadić:

Dobar dio stanovništva još uvijek nije prisutan na društvenim medijima. Ruralno stanovništvo koje čini oko polovine zemlje ne koristi puno društvene medije. Međutim, opšti osjećaj je da je sve više i više ljudi koji uviđaju da ovdje ima nešto. Oni pročitaju ili čuju o tome, ili odu na društvene medije ili našu internet stranicu da nauče o tome. Što je veći broj ljudi koji su

zainteresovani za ovo, to će više ljudi da nam se pridruži, jednostavno zato što je to fenomen kritične mase. Ja vjerujem da se mi krećemo prema toj kritičnoj masi, ali to je stabilan puls kretanja prema većoj populaciji naših članova. Zbog toga se javljaju razni problemi. Na primjer, kako ljudi percipiraju vrijednost, ljudi koji su već u pokretu Platforma sada vide druge kako se pridružuju u većim brojkama, oni se iznenada osjećaju ugroženo i željeli bi da budu zaštićeni, govoreći da su oni tu bili prvi. Mislim, gledate kako se to dešava svugdje, čak i u Sjedinjenim Državama, znate: ko je tu bio prvi; prvi imigranti, pa onda imigranti koji su došli kasnije. I to postaje problematično za nas jer mi reklamiramo, promoviramo i zalažemo se za otvoren pristup, otvoreno članstvo. Imamo kriterije za urede unutar stranke i za liste kandidata za razne pozicije, ali ne za ostalo članstvo. Trenutno vodimo brojne diskusije sa našim aktivistima, uvjeravajući ih da budu manje zaštitnički nastrojeni kad su u pitanju njihove dragocjene uloge, i da dopuste i ostalima da nam se pridruže i da doprinesu. To je dobar znak, da ljudi ovo percipiraju kao vrijednost, ali istovremeno nam stvara nevolje jer postoje ljudi koji bi željeli da uspostavimo ograde i granice i da zahtijevamo vlasništvo, što je zaista opasna stvar za uraditi. Pa, vidjet ćemo.

Clark Curtis:

Pređimo na pregled dešavanja. Spomenuo si da te očekuje pet-šest posjeta gradovima u Bosni i Hercegovini, ali i putovanje u Italiju. Možeš li nam malo objasniti šta se nadaš da ćeš postići ovim posjetama?

Mirsad Hadžikadić:

Prije svega, te posjete su veoma ozbiljan korak ka uspostavljanju Platformine infrastrukture. Svaki sastanak (koji ja nazivam skupštinom u nedostatku bolje riječi) je u mjestima gdje su naši članovi pozvani da dođu. To su konvencije manjih razmjera, jer su na nivou grada. Njihov zadatak je da izaberu svoje predstavnike za gradski odbor. Jedan odbor organizuje skupštinu, a onda taj odbor bude zamijenjen drugim odborom, koji je izabran na demokratski način. To je vrlo značajan korak. Neki članovi inicijativnih odbora će se kandidovati na tim izborima i možda i ostati kao članovi gradskog odbora, ali ostali možda neće biti izabrani. Veoma je važno da ljudi

nauče taj demokratski način, jer demokratija nije živa i zdrava ovdje u Bosni i Hercegovini. To je takođe i prilika za mene da im se obratim, jer to je ono što oni očekuju. Oni dolaze u sve većim i većim brojevima ovih dana jer znaju da ću ja biti tu i da ću govoriti o Platformi za progres, o njihovoj ulozi u njoj, o značaju za lokalne uslove, itd. Dakle, ja to vidim kao najbolji način da razgovaram direktno sa bazom i da naučim od njih i o njima, jer moje tribine se obično se sastoje od prezentacije od pola sata a zatim sat i po slobodne diskusije gdje svako može da postavi kakvo god želi pitanje. Ništa se ne filtrira niti se unaprijed selektuje; nikakva pitanja se ne pripremaju. Dakle, meni je vrlo važno razumjeti puls lokalnih zajednica, jer svaka je posebna, sve su one drugačije jedna od druge, i ja naučim puno svaki put. Za nas je vrlo važno da ovo radimo i da budemo prisutni tamo.

Clark Curtis:

Je li ista situacija sa Italijom? Je li to samo inicijalni proces organizovanja tamo?

Mirsad Hadžikadić:

U Italiji imamo razgovore sa našim aktivistima tamo o organizovanju, ali u isto vrijeme to je i putovanje iz zadovoljstva jer ćemo prisustvovati fudbalskoj utakmici između Bosne i Hercegovine i Italije. Ja želim biti sa našim fanovima i navijačima koji će navijati za svoju zemlju, i nadati se je dobrom rezultatu. To je to.

Clark Curtis:

Još samo jedno pitanje. Ima li novih informacija iz Sjedinjenih Država po pitanju vašeg širenja, naročito u St. Louisu i Čikagu? Kako stvari idu tamo?

Mirsad Hadžikadić:

Često vidim slike iz St. Louisa. Ljudi se sastaju i razgovaraju o tome, ali ne vidim mnoge aktivnosti u zajednici, tako da dobijam pitanja i od ljudi i od zajednica, koje pitaju šta se događa i kažu da ne znaju puno. U Čikagu takođe pokušavaju da organizuju konvenciju za državu Illinois,

i oni će to vjerovatno uraditi u septembru. Dakle, stvari idu svojim tokom, kao i u Sjevernoj Karolini. Interesantno je da se stvari pokrenu svaki put kad sam ja tamo, a kad ja odem stvari se uspore, što je pretpostavljam normalno. Ali, saznali smo da je Austrija sada zvanično i formalno registrovana kao udruženje građana pod nazivom *Platforma za progres Austrija*. Jedno takvo udruženje već postoji u Švedskoj, i to su ta dva zvanična udruženja. Evropa preferira te formalne organizacije zato što onda a) oni saznaju o njima, i b) oni pruže finansijsku podršku, čemu se ta udruženja i nadaju. Ali, mi se nastavljamo širiti: Italija i Danska dolaze uskoro, Holandija, Njemačka, Švicarska, Australija. Stvari se dešavaju, odlično je i sretan sam. Hvala ti za tvoje vrijeme.

Clark Curtis:

Hvala ti puno, Mirsade.